

IN MEMORIAM

FRA MILAN ŠETKA

(Uz prvu obljetnicu smrti)

Fra Milan Šetka (Desne, 23. V. 1917. – Split, 25. V. 1983.) spada u red plodnijih hrvatskih pastoralnih pisaca poslije II. svjetskog rata. Ovim vrlo kratkim napisom o njemu »Služba Božja« nastoji odati priznanje tom vrlo radniku, koji je svoje pastoralne radove pisao na temelju životne prakse.

Poslije svećeničkog ređenja pa skoro do pred samu svoju smrt bio je čitavo vrijeme u izravnom pastoralnom radu kao dušobrižnik, najprije kao kapelan a potom kao župnik. Premda je kao mladi svećenik, nakon izlaska iz logora u Staroj Gradiški (1945.-1948.) bio zauzet pastoralnim radom na prostranom području u Dalmatinskoj Zagori, fra Milan je pronašao način da taj rad i znanstveno proučava, i produbljuje.

Kao župnik nastavio je teološki studij na teološkom fakultetu u Ljubljani gdje je 1958. branio doktorsku tezu **Moderne konverzije – kriterij za kršćanstvo i Crkvu**, koju je objavio ciklostilom 1961. O njegovu studentskom radu bivši profesor ljubljanskog teološkog fakulteta dr. Vilko Fajdiga napisao je: »Tudi ko je študirao pri nas, je veljal za posebno vnetega in pridnega študenta, kar je potem tudi pokazal s svojimi številnimi knjigami in spisi, posebno pa z neutrudnim delom za neumrljive duše.«

Objavio je ciklostilom ili knjigotiskom različita djela od kojih ovdje spominjemo djela katehetsko-pastoralne naravi: **Katolički nazor na svijet** (1965.); **Isus naš put** (1965.); **Isus naša istina** (1965.); **Isus naš život – liturgijske kateheze** (1967.); **Pohod Gospodnji** (1965.); **Propovjedništvo** (1968.); **Uređenje župskog ureda** (1968.); **Govorništvo** (1970.); **Katehetika** (1970.); **Pastoralka** (1971.).

Ne upuštamo se u ocjenu fra Milanovih katehetsko-pastoralnih priručnika, ali mu treba odati priznanje zbog energičnosti, odvažnosti i neumornog spisateljskog, profesorskog i dušobrižničkog rada. Gospodin mu nagradio taj rad!

FRA ĆIRIL MARKOČ

Osebniji pastoralni radnik dr. fra Ćiril Markoč (Vodice, 22. IV. 1912. – Frankfurt, 1. IV. 1984.) nije bio ni pastoralni pisac ni istraživač. Nekada profesor na Franjevačkoj visokoj bogosloviji u Zagrebu i u Makarskoj i župnik, kasnije dušobrižnik za hrvatske radnike u Njemačkoj, bolnički i zatvorski kapelan, poznat je kao čovjek humora i srca. Neke od njegovih pastoralnih dogodovština ostale su zapisane u njegovoj knjizi **Meine Reise durch Deutschland** (1983.). Kao čovjek srca, za vrijeme uredništva dr. fra Šimuna Šipića, pomagao je i ovaj časopis Gospodin neka ga nagradi vječnim životom!